

politisk materiale og alt muligt. Og der synes jeg, det er bedre, at det er klart adskilt, men jeg er enig med hr. Jens Rohde i, at det da er bedre, at det er synligt, end at det foregår fuldstændig i det dulgte.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil spørge hr. Keld Albrechtsen, som jeg lige i dette øjeblik er ret enig med, om hr. Keld Albrechtsen ikke noterede sig, at jeg sagde, hvis jeg må citere fra den tale, jeg havde i hånden:

»Den beskyttelse, som embedsmænd har i dag, og som er nødvendig for at sikre, at embedsmænd kan sige ministrene imod, er den særlige rådgiver ikke omfattet af, fordi vedkommende er ansat på særlige vilkår.«

Det er netop derfor, Det Radikale Venstre er medforslagsstiller på den vedtagelse, der er fremsat til behandling, om et sagkyndigt udvalg, fordi vi mener, det kan bidrage til at belyse de problemer, der kan være, hvis man har som forudsætning, at det danske ministerstyre skal kunne fungere også i fremtiden, også hvis der er særlige rådgivere.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu sagde hr. Keld Albrechtsen, at jeg ikke rigtig sagde noget om det, men nu er det også mig, der i denne her omgang stiller hr. Keld Albrechtsen spørgsmål.

Jeg går ud fra, at vi sådan set kan blive enige om, at uanset hvilket ansættelsesforhold man nu laver, vil det jo altid være sådan, at enhver regering forsøger at fremme sit synspunkt, og det er vel også helt legitimt. Derfor kan det jo netop være en fordel, at man i forhold til den kontakt, der primært er til pressen, har en fuldstændig klarhed over, hvem det egentlig er, der varetager denne her funktion i forhold til pressen. Så er der ikke nogen, der er i tvivl om det.

Jeg er nødt til at fastholde, at det stadig væk var det, jeg mener var hele diskussionsemnet i løbet af 1990'erne, det var alle de uklarheder; ikke for at skyde nogen tidligere regering noget specifikt i skoene, men det var, at der var mange uklarheder, og derfor kom der den her betænkning i 1998 – netop fordi man har synliggjort fuldstændig, hvad det er, for en regering vil selvfølgelig altid forsøge at fremme sine synspunkter.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det er jo klart, at hele embedsværket, alle embedsmænd, der er ansat under regeringen, har til opgave at bidrage til, at regeringen kan fremme sin politik. Det skal vi ikke tage fejl af. Det er embedsværkets opgave – også dem, der ikke er ansat på særlige vilkår. Nu er det altså en lille gruppe, der er ansat på de her særlige vilkår. Man skal som minister forvente at få en loyal opbakning fra embedsapparatet til at få fremmet regeringens politik. Sådan er det.

Så det er slet ikke det, vi diskuterer, vil jeg sige til hr. Jens Rohde. Nej, det, vi diskuterer, er, at de her særlige rådgivere ikke kan beskytte sig i forhold til ministeren. De er, som fru Marianne Jelved sagde, dybt afhængige af ministeren og kan ikke gå til departementschefen eller andre i ministeriet og påberåbe sig en fælles beskyttelse mod det, ministeren nu gerne vil ud i.

Kl. 13.20

Der er det så, at debatten – ikke mindst i forbindelse med finansministerens spindoktor – har givet anledning til at rejse spørgsmålet: Blev spindoktoren her skubbet foran finansministeren for at gå planken ud? Gik den, så gik den; og gik den ikke, kunne finansministeren altid skille sig af med sin spindoktor med en påstand om, at finansministeren havde en anden bopæl end den, han angiveligt har.

Kernen i det her spørgsmål, som professor Jens Peter Christensen rejser, er, om det er den her afhængighed, der gør, at vi pludselig får en helt anden type embedsmænd med en anden måde at arbejde på. Det er noget, jeg tror alle har en interesse i at vi får analyseret godt og grundigt og også får lavet regler for, hvis det kan gøres.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at fru Marianne Jelved tog ordet og præciserede det. Jeg opfattede det måske ikke tilstrækkelig klart og tydeligt, som det blev sagt, i første omgang. Men tak for det. Jeg synes, at sammenholdt med det, hr. Frank Jensen siger, er det en meget, meget væsentlig problemstilling at få med ind.

Men jeg blev så til gengæld lidt ked af, at hr. Jens Rohde tilsyneladende helt bevidst undlader at komme ind på den problemstilling og i stedet bliver ved med at gentage, at det jo er godt, de er synlige, og at det er legitimt, at en regering følger sine politiske målsætninger. Alt det er jo